

Άγιοι Μάρτυρες Θύρσος, Λεύκιος και Καλλίνικος

[/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές](#)

Κατά την διάρκεια του διωγμού του Δεκίου (περί το 250), ο διοικητής Κουμβρίκιος εστάλη στην περιοχή της Νικομήδειας, της Νίκαιας και της Καισαρείας της Βιθυνίας για να συλλάβει τους χριστιανούς. Εξοργισμένος από την αιμοδιπή συμπεριφορά του δικαστή, ένας χριστιανός ονόματι Λεύκιος, εύπορος πολίτης της Καισαρείας, παρουσιάσθηκε ενώπιον του και του είπε: «Αχόρταγο σκυλί, ως πότε θα χύνεται σαν το νερό της βρύσης το αίμα των ημερών μαθητών του Χριστού, που τους βασανίζεις για να τους αναγκάσεις να λατρεύσουν ως θεούς άψυχα ξόανα και πέτρες;» Έξαλλος ο διοικητής διέταξε να τον συλλάβουν ξυλοκόπησαν τον άγιο με ραβδιά ώσπου καταξεσχίσθηκαν οι σάρκες του, και κατόπιν τον αποκεφάλισαν.

Πηγή: enorion.blogspot.com

Η είδηση της θανάτωσης του Λευκίου έσπειρε τον τρόμο στους χριστιανούς της περιοχής, οι οποίοι ζήτησαν καταφύγιο σε βουνά και σπήλαια. Αντίθετα, ο γενναίος Θύρσος πήγε στον τύραννο και ζήτησε ακρόαση. Με πειθώ και υπομονή επιχείρησε να του καταδείξει πόσο υποτιμητικό είναι για ανθρώπους προικισμένους με λογικό να λα-τρεύουν άλογα πλάσματα ή φυσικά φαινόμενα. Στήριζε με επιμονή τα επιχειρήματά του στην μαρτυρία της Αγίας Γραφής. Μάταιος κό-πος! Αναίσθητος στη λογική, ο Κουμβρίκιος απαιτούσε τυφλή υπακοή στους νόμους του αυτοκράτορα. Δεμένος χειροπόδαρα, ο Θύρσος παραδόθηκε στην θηριωδία των δημίων. Τον ξυλοκόπησαν μέχρι εξουθενώσεως, συνέτριψαν τους αστραγάλους του, εξόρυξαν τους οφθαλ-μούς του, έχυσαν λιωμένο μολύβι στο σώμα του. Τον άγιο όμως τον προστάτευε σαν πανοπλία άορατη η ακατανίκητη θεία Χάρις και με τις προσευχές του ο άγιος κατακρήμνισε τα είδωλα των ψευδών θεών. Όταν τον ξαναέκλεισαν στην φυλακή, δέχθηκε την επίσκεψη του ίδιου του Κυρίου, ο οποίος τον ενεθάρρυνε στον αγώνα και τον πήγε στον επίσκοπο για να λάβει το άγιο

Βάπτισμα, ως προετοιμασία του «δευ-τέρου βαπτίσματος» στο αίμα του μαρτυρίου.

Καθώς είχε φθάσει εκείνες τις ημέρες ένας απεσταλμένος του αυτοκράτορα, ονόματι Σιλβανός, για επιθεώρηση στην Απάμεια της Βιθυνίας (σημ. Μουδανιά, 32 χλμ. από την Προύσα), ο Κουμβρίκιος θέλησε να δείξει όλον του τον ζήλο και υπέβαλε εκ νέου σε βασανιστήρια τον Θύρσο, χωρίς αποτέλεσμα. Ο αθλητής του Χριστού παρέμεινε απαθής και προφήτευσε τον επικείμενο θάνατο των δύο ασεβών. Τους διαδέχθηκε ένας τρίτος κριτής, ο Βάβδος, που βασάνισε με την σειρά του τον ακατάβλητο Θύρσο. Έρριξαν τον άγιο στη θάλασσα κλει-σμένο σε τσουβάλι, σώθηκε όμως μετά από επέμβαση αγγέλου. Τον οδήγησαν κατόπιν από την Απάμεια στην πατρίδα του την Καισάρεια της Βιθυνίας (30 χλμ. νοτιοδυτικά της Προύσας), για να τον ρί-ξουν βορά στα θηρία. Κι εκεί όμως οι διώκτες του αγίου καταισχύθηκαν και κατατροπώθηκαν: τα λιοντάρια έγλειφαν τα πόδια του Θύρσου και έπαιζαν πλάι του.

Και ενώ ο διοικητής μετέφερε τον άγιο Θύρσο στην Απολλωνιάδα της Βιθυνίας, για να τον υποβάλει σε νέα μαρτύρια, μπροστά στα τόσα θαυμάσια που επιτελούσε ο Θεός, ένας ιερέας των ειδώλων, ονόματι Καλλίνικος, αντιλήφθηκε ότι αν τέτοια δύναμη χαρίζεται στους χρι-στιανούς, αυτή δεν μπορεί παρά να προέρχεται από έναν Θεό Μονα-δικό, Δημιουργό και Κύριο του παντός. Παρουσιάσθηκε ενώπιον του τυράννου και με ειρωνεία του κατέδειξε την ματαιότητα της επίσημης λατρείας. Αμέσως τον συνέλαβαν και καταδικάσθηκε να θανατωθεί μαζί με τον Θύρσο. Ο Καλλίνικος αποκεφαλίσθηκε ενώ τον Θύρσο ου δήμιοι τον έκλεισαν σε στενό ξύλινο σεντούκι και τον πριόνιζαν επί ώρες.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Δεκέμβριος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 151-152)

<http://bitly.com/1uxpJLT>